

Referanser: KM 08/17, KR 26/16, KR 41/16

Arkivsak: 17/03548-2

Fremtidig organisering av Kirkelig utdanningscenter nord

Sammendrag

Med virkning fra 1. januar 2017 ble Kirkelig utdanningscenter nord/Girkolaš Oahpahuosguovddáš Davvin (KUN) ved virksomhetsoverdragelse overført til det nye rettssubjektet Den norske kirke, som en følge av endringen i kirkeloven 27. mai 2016. Kirkemøtet 2017 vedtok nye regler for KUN, til erstatning for det tidligere regelverket.

I forbindelse med forberedelsen til å overta ansvaret for KUN ble det klart at det vil være tilnærmet umulig å videreføre driften ved senteret i sin nåværende form. Grunnen til dette er stadig strengere kompetansekrav, noe som medfører at videre virksomhet ved KUN etter den nåværende modellen antas å medføre at senteret selv ikke lenger kan tilby høyere utdanning, heller ikke gjennom akkrediterte institusjoner, men er avhengig av en tettere tilknytning til en institusjon på universitets- og høyskolenivå.

KUNs virksomhet har betydelig verdi for Den norske kirke, bl.a. som redskap i rekruttering av nye kirkelige medarbeidere og som et kirkelig fagsenter i nord. Gitt vanskelighetene med nåværende driftsform vurderer Kirkerådet derfor at den mest tjenlige måten å videreføre KUNs virksomhet på vil være gjennom en ny organisering med sterkere tilknytning til en institusjon innenfor universitets- og høyskolesystemet som har akkreditering for hele eller deler av det studietilbudet KUN tilbyr. Den norske kirke kan så yte et økonomisk tilskudd til den mottagende institusjon om lag tilsvarende det som kreves for å opprettholde driften på dagens nivå.

Dette innebærer at Kirkemøtet må oppheve dagens regler og åpne for en slik reorganisering.

Forslag til vedtak

1. Kirkerådet gir sin tilslutning til arbeidet med å avklare fremtidig organisering av KUN i tråd med saksorienteringen.
2. Kirkerådet ber direktøren forberede en sak til Kirkemøtet 2018 om opphevelse av de nåværende reglene for KUN.

Saksorientering

Innhold:

- I. Innledning
- II. Bakgrunn
- III. Behovet for endring i status
 1. Høring om nytt regelverk for KUN sommeren 2016
 2. Nærmere om NOKUTS krav til studiekvalitet
- IV. Videre fremdrift på bakgrunn av Kirkemøtets vedtak
 1. Nærmere om kriteriene for å knytte KUN permanent til en annen studieinstitusjon
 2. Prosedyrer ved en virksomhetsoverdragelse
 3. Fremdriftsplan
- V. Økonomiske og administrative konsekvenser

I. Innledning

Med virkning fra 1. januar 2017 ble Kirkelig utdanningscenter nord/Girkolaš Oahpahuosguovddáš Davvin (KUN) ved virksomhetsoverdragelse overført til det nye rettssubjektet Den norske kirke, som en følge av endringen i kirkeloven 27. mai 2016. Kirkemøtet vedtok 2017 nye regler for KUN, til erstatning for det tidligere regelverket.

Ved forberedelsene til å overta ansvaret for KUN ble det klart at det vil være tilnærmet umulig å videreføre driften ved senteret i sin nåværende form. Grunnen til dette er stadig strengere kompetansekrav. Disse kravene blir ivaretatt av NOKUT¹ og tilsynet av dem er formulert i studietilsynsforskriften. Kravene som stilles i denne forskriften medfører at KUN hverken har mulighet til å få selvstendig akkreditering som institusjon eller for noen av sine studietilbud. Dette har også vært tilfelle tidligere, noe som har vært løst gjennom samarbeidsavtaler med akkrediterte institusjoner som har tildelt studiepoeng. Den nye forskriften stiller imidlertid strengere krav til hvilken rolle de akkrediterte institusjonene skal spille i et slikt samarbeid, noe som medfører at videre virksomhet ved KUN etter den nåværende modellen antas å medføre at senteret ikke lenger kan tilby høyere utdanning på det nivå som har skjedd til nå.

KUNs virksomhet har betydelig verdi for Den norske kirke, bl.a. som redskap for rekruttering av nye kirkelige medarbeidere og som et praktisk-kirkelig senter i nord. Gitt vanskelighetene med nåværende driftsform vurderer Kirkerådet derfor å finne en ny og robust organisering av KUNs virksomhet. Kirkerådets vurdering er at en virksomhetsoverdragelse til en institusjon innenfor universitets- og høyskolesystemet som har akkreditering for hele eller deler av det studietilbudet KUN tilbyr, synes å være mest aktuelt. Dersom dette blir en realitet vil Den norske kirke kunne yte et økonomisk tilskudd til den mottagende institusjon om lag tilsvarende det som er dagens utgiftsnivå.

Dette innebærer at Kirkemøtet må oppheve dagens regler og åpne for en slik omorganisering.

II. Bakgrunn

Kirkelig utdanningscenter nord er lokalisert i Tromsø og tilbyr i dag ettårig praktisk-kirkelig utdanning til prest, diakon, kateket og kantor. Utdanningen legger vekt på tverrfaglighet, nordnorske forhold og praksisorientering i virksomheten. Mange av studentene går på samlingsbasert deltidsstudium over noe lengre tid.²

¹ Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen

² Kilde: KUNs hjemmeside: https://uit.no/om/enhet/omoss?p_dimension_id=156422

Senteret ble igangsatt som et fireårig prøveprosjekt fra 1998, finansiert over statsbudsjettet og underlagt Det praktisk-teologiske seminar (PTS). I 2003 ble KUN omgjort fra prosjekt til en permanent institusjon, fortsatt underlagt PTS.

Teologisk fakultet ved Universitetet i Oslo (TF) gav i første omgang en midlertidig godkjenning for den samlede presteutdanningen, som ble gitt i samarbeid med Universitetet i Tromsø. Fra 1. juli 2014 gav TF en permanent godkjenning av mastergrad i religionsvitenskap, studieretning teologi ved UiT og praktisk-teologisk utdanning fra KUN som likeverdig med cand.theol.-graden. Avtalen med TF ble 1. desember 2016 avløst av en tilsvarende avtale med VID Vitenskapelig høgskole.

Senteret har i dag en rektorstilling (kombinert administrativ og faglig stilling), tre hele fagstillinger og en førstekonsulentstilling. To i staben har i dag førstestillingskompetanse. Fordi KUN ikke er underlagt universitets- og høyskoleloven har senteret i dag ingen formelle kompetansekrav for de fagansatte, men ved tilsetninger i de ulike fagstillingene tillegges NOKUTs krav til kompetanse stor vekt, på bakgrunn av KUNs ambisjoner om faglig nivå tilsvarende en akademisk institusjon med forskningsbasert undervisning. For rektor er det dessuten et krav om at vedkommende må være vigslet til tjeneste i Den norske kirke.

Senterets hovedfokus er praktisk-kirkelig utdanning av studenter til kirkelig tjeneste. Målsettingen er i dag å kunne rekruttere 20 studenter i året. De siste årene har man ligget nokså tett oppunder dette målet. Brorparten av dem som utdannes er prester, men KUN tilbyr også praktisk-kirkelig utdanning for diakoner, kantorer/organister, kateketer og trosopplærere.³ Det har inntil nå skjedd gjennom samarbeidsavtaler med VID som er ansvarlig for prest- og diakonutdanningen, Kunstfaglig fakultet - Konservatoriet ved UiT og Universitetet i Nordland knyttet til henholdsvis kantor /organistutdanning og kateketutdanning. Det er disse institusjonene som til nå har hatt det formelle faglige ansvaret for de ulike utdanningene og utdelt studiepoeng.

Gjennom de ulike samarbeidsavtalene har KUN bidratt til at det har vært tilbud om full preste-, kantor-, diakon- og kateketutdanning i Nord-Norge (med unntak av noen deler av diakonutdanningen på masternivå).

Senterets undervisning har som mål å være forskningsbasert, og det har i de senere år vært en relativt jevn produksjon av publisert forskning. Deler av forskning og undervisning har en samisk eller kvensk profil, med utgangspunkt i landsdelen.

Rekruttering er også et sentralt fokus for senteret. Det foregår arbeid i form av egne kurs/samlinger, nettside og deltakelse i ulike sammenhenger, både på nasjonalt plan og spisset mot nordnorske og samiske forhold.

Senteret driver dessuten etter- og videreutdanningsarbeid, stort sett i form av ulike kurstilbud. For KUN er det en målsetting å kunne tilby poenggivende kurs, sammen med samarbeidspartnerne.

En del av KUNs selvpresentasjon som praktisk-kirkelig utdanningsinstitusjon er å vise at senteret står på to ben; et kirkelig og et akademisk. KUN har vært opptatt av at dette balanseres. Senterets tilknytning til virksomhet og programmer innen Den norske kirke kommer til uttrykk ved at institusjonen viser lojalitet til kirkelige planer og målsettinger, og at representanter fra Den norske kirke er representert i KUNs styrende organer. De fleste av KUNs ansatte lærere er ordinert eller vigslet.

³ De siste fem årene er det, i følge KUNs egne opplysninger, på integrert praktikum avlagt følgende eksamener: Studieretning prest 21, kateketikk 7, kirkemusikk 5 og diakoni 1 (diakoni har bare krav om 30 stp. praktisk-kirkelig utdanning på masternivå). På avsluttende praktisk-kirkelig utdanning: Studieretning prest: 35, kateket: 2, kirkemusikk: 8 og diakoni: 5

III. Behovet for endring av status

I arbeidet med å overta KUN ble det tidlig klart at det var betydelige strukturelle utfordringer knyttet til KUNs status som leverandør av kirkelig utdanning. Dette var problemstillinger som gikk tilbake til starten av kvalitetsreformen i 2004, og som delvis har hatt sammenheng med KUNs status som en del av PTS og denne institusjonens særegne status i utdanningssystemet. Hovedproblemet har hele tiden vært akkreditering, og et vedtak i departementet så tidlig som i 2006 som gav KUN en selvstendig status i forhold til PTS, ble aldri iverksatt som en følge av manglende akkreditering.

De første årene av KUNs drift ble behovet for akkreditering løst gjennom en avtale med Teologisk fakultet, som sto som faglig garantist og den som formelt tildelte studiepoeng. Denne avtalen ble senere avløst av mer formelle avtaler knyttet til de ulike fag, med de institusjonene som tidligere er nevnt. Disse institusjonene har det formelle ansvaret for den utdanningen som gis i de ulike fagdisiplinene, mens KUN har stått for undervisning, prøving og øvrig kontakt med studentene.

1. Høring om nytt regelverk for KUN sommeren 2016

Etter noen signaler fra KUN oppsto det i Kirkerådet tvil om hvorvidt dagens organisering kunne videreføres. Denne tvilen ble styrket i høringen om KUN sommeren 2016.

KUNs akademiske status var bare indirekte et tema i høringsnotatet. Det utgjorde likevel en vesentlig del av høringssvarene, særlig fra de akademiske institusjonene. Både uttalelsene fra Menighetsfakultetet (MF), VID vitenskapelige høyskole og TF/PTS (felles uttalelse) påpeker grunnleggende utfordringer ved forslaget om KUN som en selvstendig institusjon. Disse høringsinstansene er til dels sterkt kritisk til at KUN har mulighet til å drive utdanning på universitets- og høyskolenivå. Dette blir uttrykt av VID på denne måten:

KUN er som kjent hverken akkreditert som institusjon eller har akkrediterte studietilbud, og vil følgelig måtte ha status som ekstern aktør og samarbeidspartner for en eller flere akkrediterte institusjoner.

MF er spørrende til høringsnotatets påstand om at KUN på dette grunnlag i det hele tatt kan gi full utdanning for de fire vigslende tjenestegruppene og hvordan det skal ses i sammenheng med Kirkemøtets utdanningskrav til disse gruppene. MF bemerker videre:

Allerede i den nåværende ordning, med KUN underlagt PTS, som i samarbeid med TF/UiO gir studiepoeng og tildeler graden, er det tvilsomt om kan sies å ligge innenfor regelverket. Det er de tre institusjonene som har rett til å tildele cand.theol.-graden, som kan gi (individuelle) ekvivaleringer, og tildele graden til enkeltpersoner. Gjennom en særskilt ordning har TF/UiO tildelt cand.theol.-graden til kandidatene fra UiT/KUN, under forutsetning av at bemanningen i teologi på UiT har vært tilstrekkelig, noe den i lange perioder ikke har vært. Avtalen med UiO/TF fra 2014 vil jo nå falle bort, og det er vanskelig å se hvordan en gjennomgang fra NOKUTs side vil komme heldig ut. Det er nemlig ikke tilstrekkelig å ha avtaler med akkrediterte (poenggivende) institusjoner.

VID påpeker på sin side at:

KUN vil derfor bare kunne ha et indirekte ansvar for studiene som man utfører i samarbeid med andre institusjoner. Med en slik ansvarsfordeling vil det dermed være misvisende å si at KUN tilbyr studier.

Både MF og VID vektlegger vanskelighetene knyttet til at store deler av studieløpet ivaretas av institusjoner som ikke selv har rett til å tilby høyere utdanning. De henviser i sine høringsuttalelser begge til at NOKUTs signaler på dette feltet i den senere tid har ført til at en rekke studietilbud utført av samarbeidende institusjoner som er sammenlignbare med KUN, er bedt om å avvikle studietilbud.

VID konkluderer derfor med en anbefaling om at KUN ikke etableres som en selvstendig institusjon:

VIDs oppfatning er at KUN som tilbyder av studier ikke bør etableres som egen enhet med eget styre under Kirkerådet, men bør sikres en sterkere integrasjon med en annen akkreditert utdanningsinstitusjon, og da fortrinnsvis med den type kirkelig utdanningsportefølje som KUN til nå har tilbudt.

TF/PTS uttrykte seg mindre radikalt, men foreslår at det bør tas inn i KUNs regler at senteret må inngå avtaler med akkrediterte institusjoner for sine studietilbud.

2. Nærmere om NOKUTs krav til studiekvalitet

NOKUT er statlige myndigheters tilsynsorgan for kvaliteten i høyere utdanning. Tilsynet fastsetter med hjemmel i universitets- og høyskoleloven Forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning (studietilsynsforskriften). Siste versjon av denne forskriften ble gitt 7. februar 2017.

Forskriften stiller krav til at fagmiljøet har tilstrekkelig størrelse og faglig tyngde. I § 2-3, punkt 4 heter det: «*Minst 50 prosent av årsverkene tilknyttet studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet.*» For KUN som en tilsluttet institusjon uten egen akkreditering betyr dette at mindre enn halvparten av undervisningen i alle de fire fagdisiplinene som senteret dekker kan ivaretas av KUNs egne ansatte. I lengden vil dette fremstå som en uholdbar situasjon for KUN både organisatorisk, faglig og økonomisk, samtidig som senteret kommer i en sårbar situasjon ved at det til enhver tid er avhengig av gode avtaler for å kunne videreføre sin eksistens.

Den nye studietilsynsforskriften har også som et uttalt siktemål å tydeliggjøre universitetene og høyskolenes ansvar for å kvalitetssikre og videreutvikle egen studieportefølje. Dette gjelder både ved akkreditering av nye studietilbud og i utviklingen av eksisterende tilbud i porteføljen. De akkrediterte institusjonene har altså fått et mer selvstendig ansvar for at studiene er i tråd med forskriften. Dette har som (tilsiktet) konsekvens at institusjonene i fortsettelsen vil være nøye med at fagtilbudene er innenfor gjeldende regelverk.

IV. Videre fremdrift med bakgrunn i Kirkemøtets vedtak

Selv om det allerede i høst var blitt tydelig at KUN vanskelig kunne fortsette på samme grunnlag som før, forberedte Kirkerådet en sak om vedtak av regler for KUN på Kirkemøtet i januar 2017. Grunnen til dette var at det ikke var tid til å utrede alternativ organisering før årsskiftet og KUN var avhengig av et regelverk som grunnlag for senteret etter at det tidligere regelverket falt bort. I forslaget til vedtak var det derfor lagt inn et punkt som gav Kirkerådet fullmakt til å arbeide videre med fremtidig organisering av KUN.

Komitemerknadene fra behandlingen av saken under Kirkemøtet understreker betydningen av å finne gode løsninger for KUN. Det heter bl.a.

Videre vil komiteen vise til at det i høringen ble sådd tvil om det er mulig å videreføre virksomheten ved KUN i den form den har hatt til nå. Komiteen understreker viktigheten av at det finnes en langsiktig løsning for den praktisk-kirkelige utdanningen i nord.

Komiteen understreker at endringer i senterets organisasjonsform vil måtte legges frem for Kirkemøtet for vedtak. Det endelige vedtaket på Kirkemøtet viser også at komiteen primært ønsket å satse på nåværende organisasjonsform:

II.

Kirkemøtet understreker viktigheten av å ha en praktisk-kirkelig utdanning i nord. KUNs studietilbud for utdanning foregår på grunnlag av avtaler med institusjoner som er akkreditert på universitets- og høyskolenivå. Kirkemøtet ber Kirkerådet ha sin oppmerksomhet på disse avtaler, og hvis nødvendig utrede alternativer for KUN.

Som det alt er redegjort for anser ikke Kirkerådet det som realistisk å fortsette en videre drift på grunnlag av avtaler. Det anses derfor å være i tråd med Kirkemøtets vedtak å søke alternative løsninger.

Kirkerådet har, etter bl.a. en rekke samtaler med KUNs rektor og styre, kommet til at den beste løsningen for senteret trolig vil være at det overdras i sin helhet til en institusjon innenfor universitets- og høyskolesystemet. Det er ønskelig at en slik overdragelse skjer etter en åpen prosess der alle potensielle interessenter blir orientert og kan konkurrere om KUN ut fra like kriterier. Det har videre vært utredet hvilken type prosess dette vil måtte være. Konklusjonen på det nåværende tidspunkt er at den riktige betegnelsen for en slik overgang antagelig vil være et tilbud om virksomhetsoverdragelse, og at Den norske kirke yter et økonomisk tilskudd til den mottagende institusjon om lag tilsvarende det som kreves for å opprettholde driften på dagens nivå.

Fremtidig finansiering av KUN vil etter denne modellen være avhengig av årlige tilskudd til den mottagende part, bevilget av Kirkemøtet. I dette ligger det en usikkerhet for den institusjonen som overtar ansvaret, siden ingen kan forplikte Kirkemøtet økonomisk mer enn ett år om gangen. Kirkerådet legger imidlertid til grunn at dette ikke vil være et avgjørende punkt. Tilskuddet vil være knyttet til at tilskuddsmottaker overholder de kriteriene som ligger til grunn for tilskuddet, og at Kirkemøtet også i fremtiden vil se behovet for et kirkelig utdanningscenter i Tromsø. I dette ligger også en sikkerhet for at virksomheten ved KUN vil kunne videreføres.

Naturlige kandidater for en overtakelse vil være de institusjonene som i dag tildeler cand.theol.-grad, foruten UiT Arktisk universitet og muligens Nord universitet. Det har også vært kontakt med disse institusjonene for å sondere om det er interesse, bl.a. har de (med unntak av Nord universitet) fått et brev hvor det blir orientert om situasjonen.

KUNs nye styre kom sammen for første gang 25. april. Det fikk en første orientering om saken og gav etter en drøfting sin foreløpige tilslutning til den modellen som her er referert og som ble anbefalt av rektor ved KUN. Styret ba om å få saken tilbake på sitt neste møte i juni.

1. Nærmere om kriteriene for å knytte KUN permanent til en annen studieinstitusjon

Tilbudet om virksomhetsoverdragelse kan innebære at den mottagende part overtar virksomheten som drives av KUN inklusive arbeidsgiveransvar for ansatte og senterets driftsmessige forpliktelser. Den norske kirke tilbyr å dekke kostnadene for dette under visse forutsetninger. Disse vil i tilbuds brevet formuleres etter disse linjer:

- Overtagende institusjon har ansvaret for at det gis poenggivende forskningsbasert praktisk-kirkelig utdanning etter NOKUTs standarder og etter Den norske kirkes utdanningskrav for prest, kateket, diakon og kantor. Der hvor institusjonen selv ikke kan utdele studiepoeng, har en ansvar for å videreføre tidligere avtaler eller opprette nye avtaler med institusjoner som gir dette.
- Studietilbudet skal ha en sterk forankring til Nord-Norge og studietilbudet gis med utgangspunkt i en lokasjon i Tromsø. Fagmiljøet i Tromsø skal ikke minskes.
- Studietilbudet skal legge vekt på tverrfaglighet og utformes på en måte som gjør det mulig å ta utdanningen på deltid.

De foregående kriterier betraktes i utgangspunktet som betingelser for å tas i betraktning som søker.

Dersom flere melder sin interesse legges det opp til en konkurranse på grunnlag av noen tilleggskriterier, hvor den institusjonen som i størst grad vil oppfylle disse vil være den som først blir gitt tilbudet. Disse tilleggskriteriene vil ta utgangspunkt i følgende momenter:

- Graden av mulighet til å utvikle fagmiljøet, tilgang til forskningsnettverk og forskningsmiljøer samt støtte til forskning og fagutvikling.
- Ambisjoner om å videreutvikle studietilbud og/eller opprette flere studietilbud.
- At KUN bevares med en grad av selvstendighet og som en tydelig enhet i tilknytning til institusjonen, og at senterets egennavn bevares, eventuelt med et tillegg.
- Ambisjoner om å videreføre et sterkt fokus på nordnorsk kontekst og på samiske og kvenske perspektiver.

Det er på nåværende tidspunkt ikke klart hvor mange institusjoner som vil være interessert i en overdragelse på disse vilkårene. VID har i dag inngått en relativt omfattende avtale med KUN, som i sin form peker ut over den driftsformen senteret har i dag. Andre har så langt ikke gitt noen signaler om at de er interessert

2. Prosedyrer ved virksomhetsoverdragelse

De formelle prosedyrene ved en virksomhetsoverdragelse er særlig knyttet til ansvaret for de ansatte i virksomheten; informasjonsplikt og medbestemmelse for disse. Reglene for dette er nedfelt i arbeidsmiljøloven § 16 og det er igangsatt en utredning av den konkrete oppfølging av regelverket, herunder informasjon og drøfting med tillitsvalgte. Alle ansatte har hatt en grundig intern orientering og drøfting om saken, ledet av rektor ved KUN, men det har foreløpig ikke vært formelle møter mellom tillitsvalgte ved KUN og øverste administrative ledelse i Kirkerådet.

3. Fremdriftsplan

Som det fremgår av det ovenstående vil en virksomhetsoverdragelse av KUN tidligst kunne skje i etterkant av et vedtak i Kirkemøtet 2018. Det er imidlertid av stor betydning for KUNs videre drift at prosessen går så raskt som mulig, og Kirkerådet tar sikte på at arbeidet med å identifisere en tjenlig fremtidig organisering for KUN vil kunne gå parallelt med forberedelsen av en sak til Kirkemøtet.

Et arbeid med klargjøring av premissene for en invitasjon til studieinstitusjonene vil være ferdig innen utgangen av mai og klar for utsendelse umiddelbart etter Kirkerådets møte 12.-14. juni. Tilbudet vil være offentlig i den forstand at det vil offentliggjøres på www.kirken.no, og alle som ønsker kan respondere. Samtidig vil tilbudet sendes ut til institusjoner som Kirkerådet vurderer som særlig aktuelle.

Etter planen vil respondenter få en svarfrist til 1. oktober 2017 for å levere inn et svar som beskriver hvordan institusjonen forholder seg til de betingelser og øvrige kriterier som er gitt i Kirkerådets invitasjon. Svarene vil deretter bli vurdert og en intensjonsavtale med en institusjon vil kunne signeres senest innen utgangen av 2017. Avtalen vil måtte gjøres med forbehold om Kirkemøtets vedtak.

V. Økonomiske og administrative konsekvenser

Ved en overføring av KUN i sin helhet til en annen institusjon vil de fem ansatte ved senteret bli virksomhetsoverført til en annen virksomhet, sammen med senterets aktiva og passiva. Administrativt ansvar for senteret, som i dag er ivaretatt av Kirkerådets Avdeling for administrasjon, vil også falle bort. I dette ligger en betydelig besparelse.

I en avtale om at en annen institusjon overtar KUN ligger imidlertid også et tilsagn om at den mottagende institusjonen mottar et årlig tilskudd fra Den norske kirke som tilsvarer om lag det KUN koster Den norske kirke ved tidspunktet for overgangen.

Kirkemøtet står i prinsippet hvert år fritt til å vedta om man ønsker å opprettholdt tilskuddet til KUN eller ikke. Tilskuddet vil derfor være avhengig av at Kirkemøtet ser seg tjent med at den virksomheten KUN driver blir videreført.